

..ما را از نو تولید نمود برای امید زنده، به جهت میراث بی فساد و بی آلایش و ناپژمرده که نگاه داشته شده است در آسمان برای شما ... اول پطرس ۱: ۳-۴

پطرس رسول این رساله را برای گروهی از ایمانداران می نویسد که از خانه و کاشانه خود دورند. او در آیه یک، آنان را غریبانی که پراکنده اند می خواند. مخاطبان او به خاطر ایمانشان به عیسای مسیح مجبور به ترک وطن شدند. آنها مسافتی بیش از هزار کیلومتر را با پای پیاده، از کوه و بیابان پشت سر گذاشته بودند تا به کاپادوکیه، غلاطیه، پنتس و بطانیه که در ترکیه کنونی است برسند و جانشان را نجات دهند. چنین نقل مکانی همراه با زن ها، بچه ها و افراد مسن بسیار سخت و خطرناک است. آنان احتمالاً بعضی از اعضای خانواده شان را نیز در اورشلیم و یا در راه از دست داده بودند. پس از پشت سر گذاشتن تمامی این سختی ها، در غارهایی زندگی می کردند که بدون هیچ گونه ابزاری در کوه های آن مناطق حفر کرده بودند. مطمئناً دور از وطن و بدون استفاده از حمایت خانواده و مزایایی که در کشور خودشان داشتند، هنوز هم شرایط برایشان دشوار بود.

پطرس در آیات سه تا پنج و در ابتدای نامه اش دقیقاً همان چیزی را به آنان می گوید که نیاز دارند بشنوند. او توجهشان را به میراث عظیمی که دارند جلب می کند و از این طریق به آنها امید می دهد. امید چیزی است که آنها نیاز داشتند. امید باعث می شود که انسان قدرت ایستادگی در برابر هر مشکلی را به دست آورد. امید انسان را به ادامه دادن راه ترغیب می کند. همه ما در زندگی هایمان شرایط سخت و طاقت فرسا را پشت سر گذاشته ایم و یا شاید هم اکنون با مشکلاتی که حل ناشدنی به نظر می رسند دست و پنجه نرم می کنیم. این تجربه ای است که همه انسانها با آن مواجه می شوند و تنها راه عبور از آن، امید به آینده است؛ امید به خروج از مشکلات و فرا رسیدن شرایط بهتر.

حال اگر این امید واهی و غیر واقعی باشد چه؟ اگر از مقصدمان نامطمئن باشیم چه اتفاقی می افتد؟ اگر مقصدمان حقیقی باشد ولی امیدی برای رسیدن به آن نداشته باشیم با چه مشکلاتی مواجه می شویم؟ اگر امیدمان واقعی باشد ولی آن را از یاد ببریم و درگیر مشکلات و مسائل گوناگون اطرافمان شویم چه خواهد شد؟

پطرس با یادآوری امید زنده آنها و تاکید بر حقیقی و ابدی بودن آن، جانی تازه به آنها می‌دهد. مخاطبین پطرس در میان هجوم مشکلات متفاوتی قرار داشتند که آنها را سخت تحت تاثیر قرار داده بود و پطرس با یادآوری جایگاه و مقصودشان، آنان را به ادامه مسیر امیدوار کرد. شاید ما امروز در شرایط آنان قرار نداشته باشیم ولی مشکلات، جزئی جدا ناشدنی از زندگی در این دنیای گناه آلود هستند. بیماری، از دست دادن عزیزان، ورشکستگی مالی، مورد سوء استفاده قرار گرفتن و علاوه بر همه اینها، جفای فیزیکی و روانی به دلیل ایمان به عیسای مسیح، مشکلاتی هستند که کم و بیش همه ما در دورانی با آن مواجه شده و یا خواهیم شد. تنها راه چاره برای ایستادگی در این طوفانها، تکیه کردن به مسیح و نگاه به داشته‌هایمان است.

ما فرزندان خداوند و هم‌ارثان عیسای مسیح هستیم. ما شهروندان پادشاهی خداوند هستیم و برای مدتی محدود به عنوان سفیران مسیح، در این دنیای گناه آلود زندگی می‌کنیم تا نور خداوند را به اطرافیانمان بتابانیم و با قلب مسیح به آنها محبت کنیم. ما اینجا هستیم تا دشمنانمان را دوست بداریم و محبتی را که از آن خداوند است، برایشان نمایان سازیم. تنها راه عبور از میان مشکلات این دنیا نگاه کردن به میراث بی‌فساد، بی‌آلایش و ناپژموده‌ای است که برای ما در پادشاهی خداوند قرار داده شده است. البته فراموش نکنیم که لذت بردن از این میراث مستلزم رسیدن به آسمان نیست بلکه از هم‌اکنون می‌توان از آنها لذت برد. برای این کار تنها کافی است تا در یک مشارکت سالم مسیحی قرار بگیریم و هویت جدیدمان را با تمام متعلقاتش در آنجا تمرین کنیم و با دیگر برادران و خواهرانمان، تکه‌ای از پادشاهی خداوند را در میان خودمان تجربه کنیم!

ای خدای زنده، ای پدر آسمانی! برای امید زنده‌ای که به ما دادی از تو سپاسگزاریم. متشکریم که ما را در این دنیای گناه آلود رها نکردی بلکه خودت برای نجات ما و بازگرداندنمان به خانه، دست به کار شدی. به خاطر امید زنده‌ای که به ما عطا کردی سپاسگزاریم. لطفاً کمکمان کن تا این دوران را با نگاه به هویت اصلیمان زندگی کنیم و با سعی تمام در پی این باشیم که دیگران را با تو آشنا کنیم. لطفاً کمکمان کن تا بتوانیم تکه‌ای از ملکوت تو را در اطراف خودمان ایجاد کرده و از همینجا، از بودن در میان خانواده الهی و ابدی خود لذت ببریم تا جلال تو بیش از پیش نمایان گردد. به نام عیسای مسیح، آمین!

